Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26449
Copyright: Admont, Benediktinerstift

auctor existens, pudorem ex fronte deiecis, si
exulescis, nec metius contra diuinam imagi
nem latrare. Cumq; rufinus supplicaret,
et impatorem diceret esse uentur, supno ze
lo accensus ambrosius, ego inquit rufine
pdico, qm eum ecclesiam ingredi phileo, si
ueo impm intiranuidem quertitur, necem
libenter suscipio. Hec et alia plurima rufinus
audiens nunciauit impatori uotum antistiti
monens impalacio forte procederet. Et impa
tor in media platea cognoscens, pgo inquid, et
uestas in facie suscipio contumelias. Cumq; ad
sacra limina puenisset, inscam quidem basili
cam intrare non plumpsit. Sed venens ad anti
stitem. et inueniens eum insalutatorio residente
supplicabat, ut eius uincula soluerent. At ille ci
delem dicebat eius esse psencia. et contra deum
velaunie theodosium, eiusq; calcare leges. Dey
inquit impator non insurgo aduersus ecclias
ticas sancciones, neq; inq; limia ingredi sa
cra atendo, sed te soluere mea uincula depsco
et dm clemeciam pme exorare stude, nec michi
iamiam claudi precipias, quam dus int cunctis
penteniam agentibus aperit. Tunc ait antis
tes. Quam inquit penteniam ostendisti pos
tantas iniquitates? Quibus medicaminibus incu
rabilia vlcera plagasq; curasti? At impator.
Tuum inquit opus est tacere et medicamina
tempare, meum id oblata suscipere. Tunc ses
ambrosius dix. Qm furor inquit tuus iudici